

L.S.

Dank voor de mogelijkheid om mee te denken met uw wetsvoorstel. In principe is de wet inhoudelijk begrijpelijk en doordacht om covid-19 in Nederland en de daartoe behorende overzeese eilanden zo veel mogelijk onder controle te houden. Gezien mijn zorgen over de implicaties van de wet op de sportende jeugd en het maatschappelijk debat ontstaan door de motie Wilders over 'geen dwang- of drangmaatregelen' (Kamerstukken II 2020/21, 25 295, nr. 720) wil ik graag de onderstaande voorstellen doen tot verbetering van het wetsvoorstel, opdat de acceptatie en daarmee de doelmatigheid van deze wet zo hoog mogelijk zullen zijn:

Voorstel 1:

Het RIVM geeft aan dat er voor wat betreft de besmettelijkheid en Case Fatality Rate (CFR) een groot onderscheid valt te maken naar leeftijdscategorieën. Zo zijn met name voor jongeren de risico's op, en van een eventuele besmetting met covid-19 vele malen lager dan bij mensen op leeftijd (zie ook: <https://lci.rivm.nl/richtlijnen/covid-19>). Dit zie ik niet direct terug in de wet. Gezien het feit dat de wet voorstelt om bij essentiële activiteiten geen testplicht in te voeren, en het feit dat alle leerplichtigen hiermee sowieso een risico lopen op besmetting via leeftijdsgenoten op school, stel ik voor om alle geheel of gedeeltelijk leerplichtigen uit te sluiten van een testplicht voor sportactiviteiten. In de praktijk betekent dit dat niemand zich onder de 18 jaar dan zou hoeven laten testen op covid-19. Dit zou zowel logistieke problemen voorkomen bij deze grote groep schoolgaande kinderen, als ervoor zorgen dat er geen onnodige drempels worden opgeworpen om te blijven (of te beginnen met) sporten. Wat mij betreft is sporten voor deze leeftijdsgroep namelijk wel een essentiële activiteit. Sporten is bij de jeugd namelijk zowel van belang voor de lichamelijke als voor de sociale ontwikkeling. De extra risico's van niet testen wegen hier niet op tegen de risico's van minder deelname aan sporten ten gevolge van de voorgestelde testverplichting.

Voorstel 2:

De horeca heeft het zwaar te verduren gehad afgelopen jaar en staat gedeeltelijk op omvallen. Gelukkig willen deze ondernemers toch graag meedenken met de praktische invullingen van eventuele maatregelen om hun gelegenheden zoveel mogelijk open te stellen en open te houden. Bovendien heeft het RIVM aangegeven dat vergeleken met de thuissituatie en het werk, het aantal besmettingen in de horeca een stuk lager was, vóór de huidige lockdown (zie: <https://www.rivm.nl/nieuws/aantal-en-aandeel-van-positieve-tests-stijgt>). Vandaar dat ik voor wil stellen om terrassen en sanitaire voorzieningen bij de horeca uit te sluiten van een testplicht. Voor wat betreft de terrassen denk ik dat er door het impliciete toezicht van de horecaondernemers op de coronamaatregelen juist een lager risico op besmetting zal zijn dan bijvoorbeeld in een park (denk aan de taferelen in het Vondelpark te Amsterdam onlangs). Verder voorkomt dit extra handhaving omdat de horecaondernemer op naleving van de maatregelen toe zal zien en er bespaard kan worden op extra BOA's in de parken. In een moderne beschaving zijn sanitaire voorzieningen sowieso essentieel en dienen daarom ook uitgesloten te worden van een testplicht. In de praktijk is het gebruik van een sanitaire voorziening bij een horecagelegenheid een kortstondige en individuele activiteit en heeft hiermee een extra laag risico op besmetting bij het al eerder genoemde relatief lagere besmettingsrisico in de horeca. Bovendien kan de behoefte aan een sanitaire voorziening

ongepland zijn en is vooraf testen op covid-19 dan ook extra lastig. Het blijft hierbij wat mij betreft aan de horecaondernemer om eventueel een vergoeding te vragen voor het gebruik van de sanitaire voorziening.

Voorstel 3:

Voeg s.v.p. toe aan de wet dat de overheid een inspanningsverplichting heeft om daar waar testen wordt verplicht er geen belemmerende situaties mogen ontstaan voor mensen die zich willen laten testen. Hieronder valt zowel de testcapaciteit (geen bottlenecks), als de mogelijkheid tot reservering van een plaats bij een evenement, voor een theater- of bioscoopbezoek, als toeschouwer bij een sportwedstrijd of bij een horecagelegenheid. De wet zou bij kaartverkoop, of reserveringen de dienstverlenende organisatie moeten verbieden naar de status 'gevaccineerd' of 'getest' te vragen. Wel kan het dan vervolgens natuurlijk zo zijn dat als een toegangsbewijs is verkocht en de bezoeker positief blijkt te testen, deze niet automatisch zijn of haar geld terugkrijgt.

Voorstel 4:

In het wetsvoorstel en de bijbehorende memorie van toelichting wordt aangegeven dat de overheid slechts tot eind april de kosten voor de testcapaciteit voor haar rekening neemt. Het voorstel is om deze kosten hierna door te rekenen aan de betreffende deelsector. Om dwang- of drangmaatregelen tot vaccinatie te voorkomen zal de wet moeten verbieden om voor toegangs- of consumptieprijzen onderscheid te maken naar de status van 'negatief getest' of 'gevaccineerd'. De wet dient te voorkomen dat er voor de bezoeker of gebruiker van de dienst enige financiële stimulus ontstaat om zich al dan niet te laten vaccineren. Het wetsvoorstel geeft aan van tijdelijke aard te zijn. Wel dient wat mij betreft expliciet verduidelijkt te worden dat hoewel de wet van tijdelijke aard is, gedurende de totale geldigheid van de wet het testen op covid-19 voor de te testen persoon kosteloos zal zijn. Met de expliciete duidelijkheid over het ontbreken van enige financiële 'dwang- of drang' zullen uiteindelijk het vertrouwen in het vaccin en hiermee de vaccinatiegraad het beste stijgen.